Ця квітка,
така дивовижна й духмяна,
розкрила сьогодні
пелюсточки зрану.

Летіли до неї
метелики й бджоли,
захоплено люди
стояли навколо.

А кіт мій, Васько,
розбишака товстий,
надибав її —
і на місці застиг,
понюхав —
і так зачудовано нявкнув,
що інші коти
ледь не вмерли од ляку!..

Та квітці — нічого!
Цвіте серед серпня,
даруючи посмішки
кожному серцю.
Цвіте,
як найкраще
з навколишніх див!..
А квітку цю радісну
я посадив!..